

Prof. Albert Sič
Gradarska ul. 18
LJUBLJANA
JUGOSLAVIJA

NOVICE

za inozemstvo 25. L. Oglasi, za 1 mm
višine in širivosti 1 kolone (65 mm):
za trgovske in obrtne oglase 50 stot.,
za osmrtnice, zahvale, poslana, va-
bila L. 1'20, oglase denarnih za-
vodov L. 2'— Mali oglasi: 30 stot.
za besedo, najmanj L. 3'—

Borba našega kmeta za svojo zemljo

Naši stari vedo se vedno mnogo povedati o kmetu in njegovem položaju v preteklosti. Od svojih očetov in dedov so zvedeli, kako je živel naš nekdanji kmet. Skromnost je bila njegova najlepša vrtilna, včasih morda tudi njegova največja napaka, ker je bil skromen tudi tam, kjer bi bilo treba udariti. V trpljenju in delu je živel nepoznan svetu, samo davkarju znan. Obdeloval je zemljo, jo ljubil brezmejno, dasi ni bil več nego suženj in hlapec na njej. Ni bil lastnik zemlje, ki jo je obdeloval, bila je grofovska, njegovi pa so bili žulji, trud in znoj, zato je bil tesno priklenjen nanjo, živel in sočustvoval z njo.

Ta skromnost hlapca Jerneja pa je segala samo do gotove meje. Skrito v srcih naših ljudi je kipelo in ko je bila mera polna do roba, žaljen njih čut in človeška narava, je prevrelo v upor. Številni prepripi z duhovniki in grofi, tragični kmetijski pusti, med temi oni iz leta 1713., so izraz ljudske jeze, energije in junaštva. Provreli so iz zavesti in spoznanja sužnja, da se ima zanašati le na lastno pest, da si mora pravico sam priboriti.

O našem lastnem gospodarstvu v teh dobah ni govora. Premoženje naših krajev je bilo v tujih rokah, naš kmet je bil samo delavska moč, na brezobziren način izkoriščana. — Začelo se je obračati na bolje. Feudalizem je preživljal svoje zadnje dni. Francoska revolucija l. 1789. je zmajala njegove temelje, zmagalo pa ga je v Evropi docela komaj leto 1848. Ljudstvo je zahtevalo pravice in svobodnejšega življenja. Med drugimi zahtevami je bila tudi ona, naj se kmetu podeli zemlja, ker jo on sam obdeluje.

Ze 22. julija 1848. so v državnem zboru na Dunaju zahtevali, naj se odpravijo robote in odvisnost kmetov od gospodarjev, naj se uničijo vse pravice takratnih gospodov in podeli zemlja nje obdelovalcu — kmetu. Razumljivo je, da je naletela ta zahteva na velik odpor zlasti od strani plemičev, a je v septembru naslednjega leta vendar zmagala. In sicer so morali kmetje odkupiti zemljišče z eno tretino njene vrednosti, drugo tretino je plačala država, tretjo pa je moral gospodar utrpjeti.

Tako je postal naš kmet z letom 1849. svoboden gospodar in posestnik zemlje. To osvobođenje in še druge državljanske pravice, ki jih je dobilo ljudstvo z letom 1848., prav tako velik tehničen napredek, iznajdba železnice, parnika, brzojava, razmah tovarn, izboljšanje cest in prometnih sredstev: vse to je docela spremenilo življenje ljudi. Iz mest se je začel širiti na deželo tudi med kmete nov način življenja, svobodnejšega sicer, a tudi razkošnejšega in mehkužnejšega, ki se v našo škodo še dan na dan vse bolj širi. Prej je kmet malo potreboval, živel je zmerno in zadovoljen, stedi v jedi, pijači in obleki. Sedaj so sicer iznajdbe doprinesle, da se je denar lažje in hitreje prislužil, a naš kmet se je navadil zapravljati in so mu vse iznajdbe pri obdelovanju zemlje malo ali nič pomagale. Število njegovih potreb in izdatkov pa se je hipoma pomnožilo. Sto potreb je bilo sedaj

v hiši: tobak, kava, lepa obleka, pijača itd. Zemlja pa je ostala ista in pridelek tudi, ljudi pa vsak dan več in vsak dan bolj potratni. Te in podobne razvade so spravile našega kmeta v bedo. Zemlje in pridelkov ni mogel povečati in se je zatekel k najskerajšem — izseljevanju.

Tu začena novo poglavje v zgodovini našega kmeta, poglavje, ki se danes ni zaključeno. Ne bom pisal o njem, ker smo vsak dan sami priča te naše narodne in gospodarske tragedije. Vsak hip nam uhajajo misli k trumam naših bratov, ki se potikajo po svetu, iskajoč si vsakdanji kruh, ki jim ga domovina ne more dati in mrejo od domotožja in osamelosti.

To je v glavnem pot našega kmeta, po kateri je prišel do lastne zemlje, od hlapčevanja do gospodarjenja. In to je pot navzgor. — Prišel pa je tudi od skromnosti in zmernosti do razkošnejšega in mehkužnejšega življenja, do strasti in potrat. To pa je pot navzdol, pot v bedo, pot od gospodarja do

hlapca, izpod lastne strehe v tužno.

Držati se nam je prve poti, druge pa, ki veče navzdol, se moramo izogniti. Ne smemo preostro soditi naših starih, ki čez vse hvallijo svoje «stare cajte» in se z novimi kar nič sprijazniti ne morejo. Ne bomo sicer z njimi vred spravljali vse v en koš, kar je novega, a priznati moramo, da ni vse, kar ima ime «novo» najboljše. Osvajali si bomo vse dobre pridobitve, sledili razmahu napredka in kulture; v ono rafinirano življenje pa, ki je znak gnilobe in mehkužnosti ter se širi pod pečatom napredka in kulture, ne smemo pasti. Ni zdravja v tem, niti ni znak volje ali kulturnosti to. Danes rabimo rod naših ljudi, ki jim je odločnost in samovlada lastna, delavnost, preprostost in skromnost pa podlaga v življenju. Ljudi, katerih življenske potrebe so skrčene na najnujnejše, rabimo, ker edino le tako nam je še ostati na tej obubožani peščeni zemlji.

Novice iz vsega sveta

DRZNA TATVINA

Velika mesta imajo ogromne trgovine, v katerih človek kupi vse, kar hoče: od igle pa do avtomobila. V eni izmed takih londonskih trgovin, ki hranijo velika bogastva, je bila izvršena v noči 30. decembra pretek. leta drzna tatvina.

V velikih prostorih londonske trgovine Harrods so se tatovi pred zaključkom dnevnega dela skrili. Čudno je, da jih niso našli, ker so prostori močno zastraženi in krožijo po trgovini celo noč čuvaji. Tatovi so se lotili dela z največjo hladnokrvnostjo. Niti uro in pol niso potrebovali, da so nasilno odprli sedem je-klenih vrat. In to se je vršilo brez najmanjšega šuma in ne da bi jako umno konstruirani alarmni aparati dali najmanjšega znamenja. Ti aparati so predvsem nameščeni v oddelku zlatenine in draguljev. In tukaj so vlomilci želi največ. Zlatenino, srebrnino (bilo je okoli 1000 zlatih ur) in briljante, ki so bili razpostavljeni v izložbah, so spravili v štiri kovčke, ki so jih bili odnesli iz oddelka za kovčke. Tako napolnjene kovčke so neshi proti vratom, ki jih uslužbenci trdke niti ne poznajo in te tudi niso bile zastražene. Tam so drzni ponočnjaki čakali na znamenje «sotrudnikov» za nemoten odhod, ki so jih pričakovali na cesti. Medtem so vlomilci posedli na mehke divane, odprli nekaj steklenic šampanjca in jedli krasno sveže sadje, ki so ga našli v enem izmed oddelkov. Ni treba še naglaševati, da so pri tem kadili najboljše cigarete.

Ob petih zjutraj so zunanji «sotrudniki» dali svojim tovarišem znamenje za odhod. Vstopili so v čakajoči avtomobil in ni jih bilo več. Neki stražnik je samo še videl, kako je avtomobil izginil v temi in prahu. Vrednost ukradenih predmetov znaša 10.000 šterlin, oziroma okoli 1 milijon in 100.000 lir.

ALKOHOL V DEŽELI, V KATERI JE PREPOVEDAN.

Grda razvada je, da morajo ljudje proslaviti praznike in nastop novega leta z nezmernim popivanjem alkohola. In v Ameriki, kjer je alkohol prepovedan, ni nič boljše. Samo da je alkohol v Ameriki zahteval neprimerno več žrtev, kot drugod, kjer ne obstoja prohibicijski zakon. Amerikanske oblasti so namreč zaukazale pri-mešati alkoholu strupa, da bi se pivcem alkohol pristudil. Pa se jim ni posrečilo. Strast človeška se ni ustrašila niti pokvarjenih opojnih pijač. Radi uživanja takega alkohola se je zastrupilo

mного oseb, nekatere se borijo v bolnicah s smrtjo, druge so pa že podlegle škodljivemu strupu. Amerikanski listi cenijo žrtve alkohola v l. 1926. na 1700 oseb.

SREČA JE OPOTEČA

O resničnosti tega pregovora se je menda moral prepričati tudi bivši perzijski šah. Ta nekdanji kronana glava je sklenila, da odpre v Parizu trgovino parfumov. Pred letom so se v Perziji vojaki spuntali, vrgli raz prestol tedanjega šaha, Riza Khani, ki se je dvignil do generala iz navadnega vojaka, je postal njegov naslednik na prestolu. Ker se bivšemu šahu ni posrečilo dobiti do perzijske vlade apanaže (nekaka penzija za kronane glave), mu je šla v Parizu trda in sklenil je odpreti trgovino s parfumi.

NARAŠČANJE MEST V RUSIJI

Ni še končano v Rusiji ljudsko štetje in niso še objavljeni podatki tega štetja, vendar se da približno sedaj reči o prebivalstvu Rusije na podlagi uradne statistike sledeče: prebivalstvo sovjetske Rusije znaša 170 milijonov. Število je ogromno, zlasti, ker so domnevali, da šteje Rusija samo 145 milijonov duš. Kakor v drugih državah, se opaža tudi v Rusiji pojav, da se seli podeželsko ljudstvo v mesta. Od leta 1923. se je prebivalstvo Kijeva, Odesa in Harkova dvignilo nič manj kot za 72 odstotkov. Moskva je štela l. 1919. — 800.000 prebivalcev, danes jih ima 2 milijona. Leningrad je imel istega leta 400.000 ljudi, sedaj jih šteje 1.600.000.

POTRES V KALIFORNIJI.

Strah, ki so ga preživeli lani ob novem letu Tržačani, je letos po prvih udarcih ure, naznanjajočih l. 1927., spreletel tudi Kalifornije. 18 minut novega leta je preteklo, ko so tajne zemeljske sile začele tresti tenko zemeljsko skorjo. Petdeset sunkov je sledilo drug za drugim v časovnem razdobju desetih ur. Prebivalcev spodnje Kalifornije se je polastila panika.

Najmočnejše sunke sta doživeli mesti Calexico in Mexicali. Škoda znaša po približni cenitvi 3 milijone dolarjev. V Mexicali je bilo poškodovanih in porušenih mnogo stavb in tembolj, ker je nastal še požar.

V Calexici so se zidovi nekega velikega hotela zrušili nazven, kot da bi jih bil kdo napihnil. Tudi novo železniško postajo je potres močno poškodoval. Vlada je proglasila izjemno stanje.

Podpisujte Liktorsko posojilo!

Tedenski pregled

ITALIJA

Prizadevanje ljubiteljev miru rodeva po vojni že vidne uspehe. Države, ne vse seveda, so udružene v Družbi narodov. In politika miru med državami in narodi se nadaljuje. Države ne sklepajo več kot nekoč zveze med seboj, da bi se ubranile sovražnikov, marveč sklepajo prijateljske pogodbe. V slučaju, da bi prišlo do dogodkov, ki bi mogli motiti mir med obema prijateljskima državama, se obvezujeta obe državi, da se podvržeta posebnemu pomirjevalnemu postopanju. V bistvu so vse pogodbe, ki so bile zadnja leta sklenjene, navedene vsebine.

Italija je sedaj sklenila z Italijo arbitražno pogodbo. V dvorani Zmaga palače Chigi so se visoki italijanski uradniki zbrali, da prisostvujejo podpisu pogodbe. Za Italijo je podpisal pogodbo Mussolini, za Nemčijo nemški poslanik v Rimu von Neurath. Arbitražna pogodba obsega 16 členov, v katerih se Italija in Nemčija obvezujeta, da bosta podvržli vse eventuelne spore posebnemu pomirjevalnemu postopanju.

Če bi tudi na ta način ne bilo mogoče rešiti spora, bosta obe pogodbeni stranki predložili sporno zadevo mednarodnemu sodišču v Haagu. Pogodba velja za dobo 16 let. — Sklenjena pogodba je podobna onim, ki jih je Italija sklenila z drugimi državami, kakor s Švico in Španijo.

Večina nemških listov je sprejela pogodbo z radostjo. Pravijo, da bo tvorila podlago za bodoče politično in gospodarsko sodelovanje med Italijo in Nemčijo.

JUGOSLAVIJA

Peta Uzunovičeva vlada nima še trdnih tal, to pa predvsem radi dejstva, da se pasičevci niso še pomirili in izhajajo iz tega vedno nesporazumljenja in nestalnost vlade. Uzunović je podal v radikalnem klubu o poteku pogajanj s strankami za sestavo svoje pete vlade poročilo, v katerem je dejal, da je sestavil vlado, ker se je mogel opirati na zaupanje stranke in šefa stranke pok. Pašića. Tudi HSS je imela svoj sestanek, na katerem je izrekla Uzunovičevi vladi zaupanje. Radičevce veselijo, da so v vladi tudi neparlamentarci, ki bodo dali na razpolago svoje strokovno znanje. Nič ni še rešeno vprašanje vstopa SLS v vlado. Ne ve se niti ne, kdaj bo SLS sploh začela s sodelovanjem v vladi, ker je Uzunović žurnalistom izjavil, da mora prej urediti položaj v radikalnem klubu, potem šele bo mogel razpravljati in pogajati se z Jugoslovenskim klubom.

Presenetila pa je jaynost nenadna vest, da sta dva ministra, in sicer dr. Miletić, kot minister za narodno zdravje, in Simonović, kot minister za šume in rudo, podala ostavko. Oba ministra nista hotela povedati vzroka svoje demisije, dokler bi ne Uzunović sprejel njiju ostavke. Min. predsednik Uzunović pa ostavke ni sprejel in oba ministra ostaneta še nadalje v kabinetu.

KITAJSKA

Na Kitajskem se bojuje grozna bratomorna vojna, ki se odlikuje po svoje krutosti in brezobzirnosti. Ideja narodnostne neodvisnosti se je polastila kitajskih ljudskih mas, ki se hočejo otresti vpliva in varuštva drugih držav. Ta mržnja se kaže v demonstracijah proti tujcem in pobojih. Zapadne države morajo Kitajce krotiti s topovi.

Vlada je brez vpliva. Zato pa poveljujejo in ukazujejo razni častihlepni generali, ki se borijo drug proti drugemu. Razumljivo je, da se bojijo evropske države za svoje interese. Zlasti je prizadeta Angleška, ki jo v Aziji izpodriva bolj in bolj Rusija. Te dni je Angleška poslala državam, ki so zainteresirane na Kitajskem, spomenico, v kateri jih poziva naj zavzamejo svoje stališče proti težnjam kitajskih nacionalistov. Zdi se, da se z angleško spomenico strinja samo Belgija. Francoski tisk izjavlja, da bo gledala Francija na razvoj dogodkov na Kitajskem

mirno in brez vmešavanja, tembolj, ker je cilj kitajske vojne narodnostna osamosvojitev Kitajske.

POLJSKA

Parlamentarni krogi zatrjujejo, da se bodo pričela pogajanja med vlado in socijalnimi demokrati za vstop v

vlado. Pravijo tudi, da namerava Pilsudski kabinet rekonstruirati. General Sosukovski, ki je bil v majniškem prevratu na Poljskem ranjen, bo vstopil v vlado kot podpredsednik. Dosedanji podpredsednik Bartel pa bo prevzel prosvetno ministrstvo.

DNEVNE NOVICE

NAŠIM ČITATELJEM.

Če nam je kdaj bila tiskana beseda potrebna, smemo reči, da nam je tembolj v naši dobi. Tiskana beseda je viden izraz naše duševnosti, našega stremljenja in delavnosti. V njej se zrcali naša bitnost, ki jo povdarjamo, ki pa bi obstojala tudi brez tega povdarjanja. Ne majhno nalogo v gojenju in vzdrževanju našega jezika vrši naše časopisje, dnevno in tedensko. «Novice» bodo tudi v četrtem letu svojega obstoja ostale zveste svojim nalogam kot tednik. Da, ne samo, da bodo ostale zveste, marveč bodo svoje delo izpopolnile in izboljšale. Kolikor je v moči uredništva in upravnštva lista, bo storjeno, drugi del naloge — in ne manjši — pade na naše ljudstvo. Oklene naj se tiskane žive besede, prispeva naj v tem delu po svojih močeh. Krog naših čitatelev naj se razširi, čim več jih bo, tem več jim bo moglo nuditi vodstvo lista. Vsak stari naročnik naj pridobi vsaj enega novega. Vabimo pa v krog sotrudnikov vse, ki jim ni upešala življenjska moč, vabimo one, ki ne poznajo malodušja.

«Novice» bomo izpopolnili s prilogi, ki so jo morali naši čitatelji zadnje čase pogrešati. Priloga sicer ne bo dodana vsaki številki, zato pa bo odslej bolj odgovarjala našim potrebam in času, kar je bila že davno želja uredništva.

Da pa bomo mogli kriti stroške, za izpopolnitev lista, smo bili prisiljeni povišati ceno listu, počenši z današnjo številko. Povdarjamo, da stanejo vsi časopisi že dolgo 30 stotink in so le «Novice» ostale pri stari ceni.

V letu 1927. bo stala posamezna številka «Novic» 30 stotink, celoletna naročnina 15 lir, polletna 7.50 lir.

Prepričani smo, da bo naše ljudstvo znalo ceniti naša prizadevanja, kakor je to storilo doslej.

Uredništvo in upravnštvo.

Podpisujte za

Liktorsko posojilo!!

Novi zakon o trgovini.

«Gazzetta Ufficiale» od 29. decembra 1926. je prinesla vsebino kr. odloka-zakona, ki uvaja za trgovine posebno dovoljenje (licenco), katera do sedaj v Italiji ni bila predpisana, temveč je zadoštovala enostavna prijava nove trgovine.

Novi zakon predpisuje torej predvsem posebna dovoljenja za one trgovine, ki so last posameznikov, kolikor tudi za one, ki so last trgovskih družb in drugih naprav. Toliko za trgovine, ki že poslujejo, kolikor za one, ki bi se imele odpreti, bodo morali prizadejati napraviti posebno prošnjo za trgovinsko dovoljenje. Dovoljenje dajejo občinske uprave (čl. 1.).

Prošnja za trgovinsko dovoljenje se mora napraviti na kolkovnem papirju petih lir. Prosilci morajo priložiti prošnjo pobotnico, da so položili pri občinski zakladnici ali pri kakem poštne uradu posebno kavcijo. Način polaganja te kavcije določi finančno ministr-

stvo v sporazumu z ministrstvom za narodno gospodarstvo. Začetna kavcija bo znašala 500 lir pri onih, ki še le nameravajo otvoriti trgovino, in od 500 do največ 5000 lir, v razmerju z davkom na premoženje, pri vseh onih, ki trgovino že izvršujejo. V slučaju, da se davek na premoženje premoženje zviša, bodo morali imetniki dovoljenja dopolniti v istem razmerju svojo kavcijo. Kavcija se lahko plača v gotovini ali v vrednotnicah liktorskega posojila, ki se bodo računale po normalni vrednosti in od katerih bo dobival položnik obresti. (Čl. 2.).

Pri vsaki občini se ustanovi posebna komisija, ki bo sestavljena iz poteštata ali njegovega zastopnika, iz dveh zastopnikov trgovskega stanu, ki ju imenujejo sindikalne organizacije ter iz dveh zastopnikov delavskih sindikatov ali sindikatov intelektualcev.

Ta komisija bo odločala, ali prevladuje v podjetjih trgovinski značaj nad proizvodnim, bo izrekala mnenje, ali se ima dovoljenje prosilcu dati ali ne, in bo nadzorovala zneske kavcij.

(Dalje prihodnjič).

Glas iz občinstva.

Iz občinstva smo dobili sledečo pritožbo:

Ko sem bil 31. decembra preteklega leta na davčnem uradu v Kopru, da mi izplačajo malenkostno svoto, sem imel priliko govoriti z več osebami, ki so prišle z istim namenom kot jaz. Čakali smo od 8. ure zjutraj do 1. popoldne. Med nami, ki smo čakali, je bil mož, ki je napravil 3 ure ceste, da bi dvignil malenkosten denarni znesek. In da dobi to malenkost, je moral čakati 5 ur. Nekateri so celo zaman čakali.

Prosimo tedaj upravo, da bi šla ljudem, ki prihajajo od daleč, bolj na roko in ne bi zgubljali dragocenega časa.

Enako pritožbo smo dobili iz Marezig, v kateri dopisnik pravi, da tamkajšnja davkarija tudi ne posluje kot je to v interesu države in davkoplačevalcev. Mislimo, da bi se z dobro voljo dali ti nedostatki odpraviti in bi se ljudem, ki dajo radi državi, kar je državnega, olajšalo poslovanje. (Op. ur.).

Ali smo res divjaki?

(Naj slišijo čitatelji tudi drugi zvon o sportu. To so besede človeka, ki je hotel videti sport na lastne oči, morda ker so se mu zdela sportna poročila sportnikov pretirana. Op. ured.).

V nedeljo so igrali nogometaši «Adrije» proti «Obzoru» za prvenstvo. To vam je bilo pravo divjanje in brcanje (poročevalec bo rekel, da je bila igra težka). Občinstvo je sledilo igralcem in morda se moramo zahvaliti le nekaterim, da ni prišlo do pretepov (športniki bodo rekli, da je bilo občinstvo navdušeno). Kdor ne veruje Darwinu, naj gre na naša športna igrišča, ker tam bo našel — zverine.

Novi kazenski zakonik in avtomobil.

Kakor se doznava, bo predvideval novi kazenski zakonik, ki se pripravlja, tudi kazni za razne zločine zagrešene od voditeljev avtomobilov; določena bo največja brzina, katere prekoračenje se bo smatralo za zločin in se bo temu primerno kaznovalo. Z naraščajočim avtomobilskim prometom in porabo avtomobila kot prometno sredstvo, je to prav umestno.

Bankovci po 25 lir.

Naše ljudstvo še enkrat opozarjamo, da so državni bankovci po 25 lir nehali imeti postavno veljavo z 31. decembra 1926. Radi tega ni nihče dolžan sprejeti 25-lirski bankovec kot plačilno sredstvo.

Pač pa bodo bankovce sprejemale zakladnice in računski uradi države kot plačilno sredstvo in méno do vstevši 30. junija t. l.

SPORT

Težek boj med «Adrijo» in «Obzorom» - «Prosveta» na poti k višku. - «Concordia» se uveljavlja.

Nogomet. - I. Divizija:

«Adria» - «Obzor» 1:1 (0:1); «Prosveta» - «Zora» 6:0; «Concordia» - «Sparta» 2:1.

II. Divizija:

«Val» - «Primorje» 2:2.

Novoletna nedelja je bila sportno ostra in zanimiva. Orjaka «Adria» in «Obzor» sta imela svatbo in ples. Sicer je bila svatba podobna bolj oni, kjer se svatje malo preveč primejo in natepejo, kljub temu pa je bil dogodek le zanimiv.

Kot rečeno je bila igra težka in brezobzirna. Šlo se je za dve točki, ki bi znale biti vendar usodne eni ali drugi četi. In iz onega poželjenja do goalov, se je rodilo izenačenje. Izenačenje, ki ni zadovoljilo ne «Adrije» ne «Obzora». Še najmanj pa številno članstvo obeh moštev. Vendarle pa odgovarja rezultat še precej dobro kakovosti čet. Ne preostaja drugega pa, kot da počakamo retour tekmo, ki bo mogoče končno-

veljavno odločila o veljavi obeh društev.

«Prosveta» je mahoma dvignila glavo. Vrača se k onim rezultatom, ki smo jih bili lansko leto od te vaje. Igrala je sicer «Prosveta» s številnimi rezervami, kljub temu pa v formaciji, ki je pokazala, da nje tehnična forma narašča. Od «Zore» pa bi se moralo res pričakovati, da bi si formo malo več izboljšala. Opozarjamo voditelje te drugače res izborne čete, da se bo moštvo razšilo, če se kdo ne poprime članstva.

Sicer ne mislimo tega v očigled zadnjega rezultata, temveč po celotnem moralnem stanju moštva.

Res škoda bi bilo «Zore».

«Concordia» je šla v nedeljo pač vesela domov. Svojo direktno štedensko rivalinjo je porazila sicer ne velikim goalnim rezultatom, ali vendar porazila. No, «Sparta» se bo pač morala ozreti in se zopet poprijeti. Mogoče ji bo potem sreča mila, ker tudi izgube ni takrat v polni meri zaslužila.

V drugi diviziji nas je S. K. «Val» kolikor toliko presenetil, ker smo pričakovali res drugačen rezultat.

Mogoče pa, da se je «Primorje» dvignilo in da ni «Valu» zamere, če ni odnesel pripravevalne zmage. Vse je pač mogoče, ker pa ni mogoče, da bi bil naš sportni kritik na vseh igriščih, se o tem vprašanju ne moremo direktno izjaviti.

Novo leto nas torej čaka z veliko malho presenečenj. Z velikim vprašanjem preprežena leži na mizi tabela klasifikacij: kdo bo letošnji prvak?

V naši nepristranosti kličemo pač vsem našim četam: «Obilo sreče!»

Rado Fač.

DROBNE NOVICE Z DEŽELE

SV. LUCIJA

Naš trg je znan po svoji legi kot pravo trgovsko križišče in je tudi v resnici. Ves promet iz Tolminskega, Kobariškega in celo Bovškega gre mimo nas, ravno tako se ateka z druge strani oni iz Cerklanskega in Idrije. Povsem naravno, da pri nas trgovstvo še precej cvete. Res imamo lepo število naših domačih trgovcev in tudi obrtnikov, ki se dobro drže.

Velikega pomena so tudi običajni semnji, ki so zelo obiskani; na dan sv. Lucije je bil tak semenj in je dobro uspel.

Ti semnji pa niso od danes, niti od včeraj, ampak imajo že precejšnjo zgodovino, v kateri spoznamo, da je bil naš trg tudi že v preteklosti velike trgovske važnosti. Čujmo kaj pravi Simon Rutar v tem oziru o preteklosti našega trga:

«Domačo kupčijo so pospeševali mnogoletni semnji ob času cerkvenih praznikov. K starim semnjom srednjega veka pri farnih cerkvah so se v 16. stoletju pridružili še štirje zelo važni in mnogo obiskovani pri Sv. Luciji na mostu. Tu so l. 1612 dozidali novo cerkev Marije Device in sv. Lucije. Ker je bila ta cerkev ubožna, so dali od volčanske farne cerkve en semenj k novi podružnici. Ker pa je Sv. Lucija naravno središče Tolminskega, so se v kratkem času razvili štirje semnji ob letnih časih, katere je ljudstvo le «štmavre» imenovalo po starem svetolucijskem svetniku sv. Mavru. L. 1762. so Volčani svoj semenj zahtevali nazaj in so iz tega nastali veliki prepiri. Ker so pa Mostarji dokazali, da so nekateri šele pri Sv. Luciji začeli, je ostalo vse pri starem.»

BOVŠKO.

Marsikdo, ki čita «Novice», bo morda mislil, da smo vsi Bovčani pomrli. Pa ni res, samo nekoliko molčeči smo in se preporedko oglašimo.

Tu živimo dokaj mirno. Zadnje čase nas je obiskal sneg in mraz in ravno za praznike je bilo enega in drugega več pot preveč.

Ob času povodnji smo imeli, kot so že pisali listi, čuden naraven pojav, ki je zbegal vse bovško prebivalstvo. Mislim na oni pojav lokalnega potresa pri Soči. Ob času omenjene povodnji so se neprestano z močnim gromenjem pojavljali potresni sunki. Po povodnji se je to pomirilo in do danes nismo ničesar več čuli. Iz tega je sklepati, da so prihajali ti sunki od vode in podzemeljskih votlin, ki so se rušile.

Upamo pa, da bomo imeli sedaj mir.

IZ VIPAVE.

Drage «Novice»! Prvič Vam pišemo v tem novem letu. Ni da bi poročali o življenju v našem trgu v pretečenem letu in delali sklepe, več slabega je bilo nego dobrega, nesreča za nesrečo. Upamo, da bo to leto boljše in isto želimo tudi vam, dragim «Novicam», ki redno prihajate med nas. Upamo tudi, da se bomo večkrat oglašali, nego do sedaj; nameni so dobri.

Tiho smo preživeli praznike in brez posebnega hrupa končali leto s tem jasnejšo zavestjo, da je le v tihem delu in nas samih usoda v začetem letu. S tem spoznanjem stopamo v novo leto in mislimo, da se ne bomo varali. Če se bomo po tem tudi ravnali, upamo da najdemo več dobrot in kruha doma ter da v tem letu ne bo toliko naših ljudi obsojenih na izseljevanje, kakor v preteklosti. — Vipavci.

IDRIJA.

Že dolgo časa se nismo oglašili v «Novicah», četudi jih Idrijčanje pridno čitamo. Imamo tako malo novic in še te so vse žalostne. Nekdaj je imelo naše mesto vse polno prosvetnih organizacij; zadnje čase pa so nam razpustili Telovadno društvo, kar nam je ostalo pa spi.

Spet se je nekdo oglašil v «Edinosti» radi telefonske zveze s svetom. Ni čudno to, da se ravno sedaj oglašamo. Na zimo smo v nevarnosti, da smo odrezani od sveta; saj je pri prvem zametu že odpovedala korigera preko Cola in Črnege vrha. Idrija je mesto, je važna radi rudnika, pa smo zanemarjeni kot kaka gorska vas brez važnosti, kot da bi bili v Sibiriji.

KOČE ZRI PRESTRANKU

Na Silvestrov večer, ob uri, ko se je ves svet poslavljajal od starega leta, je našo vas zadel strašen udarec. Bliskovito se je razširila novica, da leži 19-letni Vadal Franc in Andrejev v sredini vasi v mlaki krvi. Nesrečnež je imel s sekuro pod kolonom leve noge presekane vse žile, a njegov tovariš Vekar Antor globoko rano na vratu. Ko je bil Vadal Franc prenešen na svoj dom, do katerega je kakih 300 korakov, je ostal za njim potok krvi. Ubogi Franc je izkrvavel. Le par besed je zamogel še spregovoriti, na kar je revež na tako nesrečen način umrl. Oče in mati sta padla v nezavest, ko so jima prinesli sina v hišo. Pa saj ni nič čudnega, saj je bil Franc naj-

pridnejši mladenič v vasi, dobrostoječe premožne družine in edini sin! Bolj lahko je bil ranjen — kakor omenjeno — njegov tovariš Vekar. Ta je tudi spoznal napadalce, ki so bili 18-letni fantje Tominc Stanko, Furlan Lojze in Glažar Andrej. Povod temu strašnem koraku je doslej ostal še neznan. — Kako si mlad človek z nepremišljenim korakom pokvari celo svoje življenje in lahko uniči družino! Dogodek je globoko pretresel vso vas! Ljudstvo je od žalosti potrolo! Povsod slišiš ihtenje in jok!

Mladeniči! Ne bodite tako nepremišljeni! Premislite trezno vsak korak, ki ga napravite! Ne uničujte si svojega življenja in ne vodite družin v nesrečo in žalost!

Ne najdemo primernih besed, s katerimi bi zamogli potolažiti nesrečno družino Vadalovo. Tebi pa, dragi Franc, ki si nam bil vsem tako dober in ki si na tako tragičen način končal svoje cvetoče življenje, mir in pokoj Tvoji blagi duši!

STRŽIŠČE PRI PODBRDU.

Res pravijo, da smo blizu nebes, a s tem še ni rečeno, da se nam le predobro godi. Tudi mi smo trpini. Samo polje nas ne more rediti, zato pa si iščemo kruha drugod. Lepo število naših fantov je v Franciji, a nekaj pa pri drvah. Ko pa poidejo ta, bo treba iti tudi ostalim s trebuhom za kruhom.

V naši vasi imamo mlekarino, ki izdeluje dober sir. Na Kalu in v Znojilah izdelujejo pa maslo, ki ga skupno oddajajo po 18 lir kilogram. Naša ljuba živina nam torej donaja še lepe dohodke. Boga hvalimo, da imamo njo in zato ji posvetimo še več pozornosti, ker ona je pač največje važnosti za naše gorske kraje.

IZ SLIVJA

Iz naše vasi že dolgo ni bilo glasu. Gotovo bo kateri mislil, da se nam najboljše godi, toda temu ni tako. Kot povsod, moramo tudi mi reči: letina je slaba. Vedni naliči so nam razorali pota in ceste. Vihar je izrul več dreves ter pobil veliko šip na naših hišah. Žganja ne kuhamo vsled previsoke takse. Gostilno imamo eno po število in še v tej je vino največkrat — Bog pomagaj — tako, da varčujemo na vse pretege. Zapustila sta nas učiteljska dvojica Kabajeva, katera sta se preselila v Jugoslavijo. Priznati moramo, da se nismo prav nič lepo ločili od njiju, ko sta nad 16 let delala za ljudstvo in vzgojevala našo mladino. No, se je pa tem lepše in težje poslovila od Kabajevih naša mladina, katere srce ne hlepi po milosti in časti. Dal Bog našima vzgojiteljima obilo sreče!

IZ SV. KRIŽA PRI TRSTU.

(Zakasnelo.) — Kod pri vseh božjih vernikih, se tudi pri nas bližajo prazniki z vso brzino. Sveti prazniki, ki so nam v otroški dobi prinašali nepopisno veselje in radost. Spominjam se, s kakšnim brezmejnim navdušenjem smo se pripravljali z deklamacijami, pesmicami in celo z veseloigro za vsakoletno tradicijsko božičnico, kjer so bili seveda, kot za Miklavžev večer, vsi obdarovani. Kod vedno smo hudo dobili brinjevo palico, pridni pa razna lepa darila. Kje, kdaj in kakšna bo letos, dragi malčki, vaša božičnica? ... Podružnica Ž. D. U. je dosedaj še vedno po svojih močeh skrbela ob tej priliki vsaj za najpotrebnejše in vredne. Upamo, da bo tudi letos naklonila kako božično dobroto našim otrokom.

Če smo nekaj pričakovali praznike z nekim posebnim veseljem in zadoščenjem, se nam je danes to veselje izpremenilo v mržnjo do praznikov, ker ne prinesejo drugega kot nova razočaranja in večje ubožstvo. Kot pritiska davčni vijak našega ribiča in kmeta, pritiskajo delodajalci našega delavca, ki dela za svoj svakdanji kruh.

Drugače je pri nas vse po starem. Za «Goriško Matico» je mnogo zanimanja, moralo bi ga biti petkrat toliko. Ne bi smelo biti hiše, kjer bi ne imeli nadvse zanimivih in kratkotrajnih knjig «Goriške Matice». Saj je njih cena borih 5 lir. Knjige bodo prihodnje leto še lepše in zato ne bo škodilo, ako se sedaj začne z nabiranjem naročnikov. Ravno tako se mora pomnožiti zanimanje za «Naš glas», ki je edino naše mladinsko glasilo in kakor vemo bo izhajal sedaj v obliki družinskega lista; posebno morajo Križani poseči po sadnji številki, v kateri je zastopan

naš domači slikar prof. Sirk in upam, da bo nam v bodoče še marsikaj lepega in novega podal. — Križanovič.

IZ KOPRA.

Malaria v Kopru.

Pred par tedni se je vtihotapila v Koper in okolico malaria. Do sedaj je bilo kakih štiristo slučajev. Ali ne pada pri tem največja krivda na občino? Kakor znano so bile v okolici mesta soline, ki so sedaj popolnoma zapuščene. Mesto da bi občina skrbela, da se to zemljišče osuši, prinaša sedaj mestu in okolici nevarno bolezen. Zanemarjenost ima večkrat hude posledice!

IZ BORŠTA.

Tudi v naši vasi bomo praznovali letos zlat jubilej. In sicer obhaja naš domačin g. Anton Petaros št. 42 petdesetletnico cerkvenega in narodnega petja. A. Petaros je tisti, ki je skozi pol stoletja neutrudno povsod in ob vsaki priliki bil stebel našemu pevskeemu društvu. Vsak zbor je skoraj odvisen od prvih vodilnih glasov. In ravno s tem se je lahko ponašal naš Petaros in naš zbor, kajti njegov čist tenorski glas mu ni delal nikdar težav. Za njegovo trudopolno idealno delo, bomo skušali dati možu ono čast, ki si jo zasluži! Kako in na kakršen način bomo to naredili, bomo poročali tudi v «Novicah».

Zgodilo se je

da ste zahtevali PEKATETE, prejeli pa drugo blago, ki vam ni ugajalo. Odslej vdobite lahko makarone, spagete, subjote in juhne vrste v zavojih po 1/2 in 1 kg. Zahtevajte jih pri trgovcih!

IZ DOLINE.

Bral. pevsko društvo «Vodnik» je priredilo v dvorani g. Pangerca Silvestrov večer. Vzpored je bil kaj priprost, a kljub temu je privabil toliko ljudi, da so bili vsi Pangerčevi prostori mnogo pretesni in marsikateri je moral oditi radi pomanjkanja prostora. Domača godba je ubrano igrala tudi par koncertnih komadov, zbor je zapel nekaj naših pesmi, vršilo se je srečkanje za 20 lepih in koristnih dobrot, šaljiva pošta je spravila v veselo razpoloženje mlade in stare. O polnoči je zagorelo na lepem božičnem drevesu nebroj lučic, na kar je g. Jos. Barut v primerljivih besedah vzel slovo od starega leta. Nato je društvena pevka Karla Slavec voščila v imenu društva «Vodnik» vsem srečno in veselo novo leto! Razšli smo se šele ob jutranji uri z vročo željo, da bi nam leto 1927. res prineslo ono srečo, zadovoljnost mir in pravico, ki so potrebni za obstoj človeške družbe.

IZ MAREZIG.

Dobili smo dopis iz Marezig, ki je došel za božično številko «Novic». Vsega ne moremo priobčiti, ker se je večina nanašala na praznike in je bila torej priložnostna. Ko dopisnik razpravlja o božičnem običaju, da so streljali vaščani z možnarji na sveti večer, se spomni tudi, da so ljudje vedno prepevali v cerkvi. Nadaljuje pa takole: Hvala Bogu! Do sedaj ne moremo še reči, da je popolnoma ugasnilo petje v naši cerkvi. In to po zaslugi bivše učiteljice v Marezigah Angele Stegu, na katero ostane živ spomin v naših sreih. Ona je bila tista, ki je vzbudila k življenju cerkveno petje po vojni; brez nje bi gotovo bilo žalostno in tiho. Izgubili smo še njo in ostali smo brez pevovodje. Pa se naša brhka dekleta niso prestrašila in skoro vsako nedeljo pojejo sv. mašo brez učiteljice. Da ne smemo pozabiti tudi na bivši moški pevski zbor, ki se je tako krasno razvijal pred vojno in ki po vojni skoro spi. V velikih praznikih prihiti na pomoč dekletom in tako mešani zbor brez pevovodje častno reši svojo nalogo.

IZ JELŠAN

Prejeli smo in objavljamo: V «Novicah» od dne 16. pret. meseca je bil objavljen članek iz Jelšan, katerega tretji odstavek je naperjen proti meni. Ker je omenjeni odstavek dobesedna laž, s katero ima dopisnik namen obrekovati, pozivam dopisnika, da se javi s svojim imenom. Za sedaj trdim le toliko, da je do-

pisnik obrekovalec tujega imena, ker vem, da dopisnik prav dobro pozna tukajšnje razmere, katere niti od daleč resnično ne opisuje. Torej pričakujem odgovor s podpisom, na katerega sem pripravljen takoj odgovoriti.

Vas pa, g. urednik, prosim posredovanja, da se zadeva kar najhitreje razčisti. — Josip Frol, ml. - Jelšane. (Op. ured.: - G. Frolu radevolje ugodimo, ker nam je resnica nad vse. Vendar pisec omenjenega dopisa ni obrekoval nobenega in kratil nobenemu časti, ker je bilo njegovo poročilo stvarno in brez osebnosti; dopisnikov namen je bil dober in zdi se nam, da mu je bila tuja misel žaliti koga. Saj je bila njegova želja, da bi med vaščani zavladala res prava sloga. Sicer pa prepustimo njemu besedo.)

IZ ČRNEGAKALA.

Dobili smo dovoljenje, da sme naš zbor zopet začeti s pevskeimi vajami. Saj je to tudi popolnoma razumljivo. Če smemo drugod imeti svoj pevski zbor, zakaj bi ne imeli tudi mi. Pevske vaje bodo začele v sredo, 5. jan. Bog daj lepih uspehov!

Gospodarstvo

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA GOVEJE ŽIVINE ZA JUL. KRAJINO.

Gospod Starc Drago nas je prosil naj objavimo, kar rade volje storimo, ker smo prepričani, da bi bila ustanovitev zavarovalnice goveje živine našim živinorejcem prekoristna. Ze mnogo se je dosedaj pisalo in govorilo za ustanovitev splošne zavarovalnice proti poginu goveje živine. Moramo pa obžalovati, da je ostala ideja neizpolnjena in je stvar potem nekako zaspala, ker ni našla pravega odmeva. Naš živinorejec, mesto da bi se odzval z navdušenjem ter zasledoval lastne koristi, kratkoročno zavrže vsako misel na to in se navadno skuša samega sebe prepogovoriti, češ: Kaj hoče meni zavarovalnica, ko bi moral tej plačati v desetletni dobi mnogo več, kot bi stala moja najlepša krava? Imam pa vzorno urejen hlev, ki ga lahko primerjam z grajsko dvorano, in ta mi nudi nekako jamstvo pred boleznijo. Ako bi pa tudi do tega prišlo, da bi mi katera žival zbolela, posežem po knjigi «Domači živinozdravnik» (knjiga izdana po Mohorjevi dr. v Celovcu), ali pomešam pest grenke soli v otrobe; drugi dan je žival popolnoma zdrava, tako, da bi še jasli požrla.

Ali ne, Marijana, da odkar si ti pri hiši, sta nam poginili le eno tele in ona požrešna mrha, ki je na paši pogoltnila klopčič žice in rijast žebelj? Kaj bi si torej glavo ubijali s temi zavarovalnicami, ko imamo plačevati dovolj davkov, zavarovalnine za požar, in imamo poleg vsega tega še nešteto drugih izdatkov!

Prijatelj, ne govori tako nespametno! Kar se ti do danes še ni pripetilo, se ti že jutri prav lahko zgodi. Knjiga ti pomore le do gotove meje. Poznam dobrega živinorejca, katere mu sta v enem letu poginili že dve govedi, kljub temu da je imel lepo urejen hlev. Babjeverni sosedje so trdili, da mu je bilo uročeno.

Nekateri se ponašajo, da imajo svojo vaško zavarovalnico, ki dobro plačuje odškodnine in ima še denar v blagajni. Pravijo: kaj bi se brigali za druge, naj si sami pomagajo! Naposled bi pa bilo tudi preneumno, da bi za druge plačevali!

Ti so pa le kratkovidni ljudje, ki ne vedo, da bodo mogoče v zelo kratkem času potrebovali tuje pomoči. Danes meni — jutri tebi! Pravi prepoved. Na bližnjem Krasu imajo staro zavarovalnico, ki šteje okoli sto članov. Pa je do predpreteklega leta

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrirana zadruga z omejenim poročilom

uraduje v svoji lastni hiši
ulica Torre bianca 19, I. nad.

Sprejema navadne hranilne vloge na knjižice, vloge na tek. račun in vloge za ček. promet ter obrestuje

po 4%

večje in stalne vloge po dogovoru. Sprejema Dinarje na tekoči račun in jih obrestuje po dogovoru.

Daje posojila na vknjižbe, menice, zastave in osebne kredite. Obrestna mera po dogovoru. Na razpolago varnostne celice (safes)

Uradne ure za stranke od 8 1/2 - 13, 16-19
Ob nedeljah je urad zaprt
Telefon št. 25-67.

Najstarejši sloven. denarni zavod

Dam v najem hišo na križpotju v Marezigah. Po goji ugodni, prednost imajo čevljarji. Naslov: SABADIN J., Marezige 202.

ZDRAVNIK

Dr. Fran Gruden

v Postojni

je nanovo preuredil svoj zobotehnični ambulatorij

Tehn. vodja J. Friedmann

Sprejema od 9.—12. in od 2.—5. pop.

Zobozdravnik

Dr. L. Mermolja

sprejema

v GORICI na Travniku 5

II. nadstropje

KLINIKA Dr. CICERO

POSTOJNA

Notranje bolezni in operacije.

ŽARKI X

hitro zdravljenje jetičnega vnetja vršcev.

Ljubljanska kreditna banka

Telefona: 5-18; 22-90 Podružnica u Trstu: Vla XXX Ottobre 11 Telefona: 5-18; 22-90.

BRZOJAVNI NASLOV: BANCALUBIANA

Podružnice:

Gorizia, Bračice, Celje, Črnomelj, Kranj, Legatoc, Maribor, Metković, N. Sad, Ptuj, Sarajevu, Split

Centrala v Ljubljani

Delniška glavnica in rezervni zaklad: 60.000.000 dinara.

Bavi se z vsemi bančnimi posli. Sprejema vloge na vložne knjižice ter jih obrestuje z 4%, a vloge na tekoče račune z 4 1/2% netto. Za odkaz vezanih vlog plača odstotke po dogovoru. Izvršuje borzne naloge in daje v najem varnostne pušice (SAFES)

Blagajna je odprta od 9 1/2 do 12 50 in od 14 1/2 do 16 ure.

kotaj izdajala. Lani pa je imela kakih petindvajset poginov in več drugih slučajev bolezni, pri katerih se je morala zaklati žival. Pri prvih slučajih je bila zavarovalnica v stanju plačati škode, kasneje so morali vsi člani doplačevati na premijah precejšnje svote za kritje odškodnin. Ob koncu leta so pa prizadeti iskali podpore z beračenjem od hiše do hiše. Ako ta zavarovalnica še obstoji, je pač lahko ceniti njeno finančno stanje. Podobnih slučajev imamo, žal, več po deželi.

Dobijo se tudi kmetje, ki imajo le po eno živinč v hlevu in je skoro od tega odvisen njihov gospodarski položaj, ker nimajo drugih sredstev, ki bi jim donosala za tudi skromne potrebe. Celo taki radi preslišijo dober nasvet. Izgovarjajo se enostavno, da ne morejo trositi denarja v te svrhe, ko ga nimajo niti za nujnejše potrebe n. pr. da bi kupili krme živini. Bog in Sv. Florijan, naj živino obvarujeta!

Prošnja pa je premalo! Ako ti žival vendar pogine, kaj potem? Kdo ti da denarja, da si kupiš drugo in rešiš družino siromaštva in bede? Če si pa pripravljen odtrgati in žrtvovati od bornih dohodkov tedensko kake pol lire, to zadostuje, da plačaš letne zavarovalne obroke in si zagotoviš pomoč za slučaj nesreče. Ob eventualni izgubi živali se potem lahko potolažiš, da si v nesreči še srečen, ker si bil zavarovan.

Da taka prepotrebna zavarovalnica pri nas še ni ustanovljena, je krivo poleg zgoraj navedenih vzrokov tudi to, da je hotel Peter ustanoviti vzajemno zavarovalnico v Gorici, Pavel pa delniško v Trstu; katerih oboje, sta se trudila dokazati svoje pravo; a sedaj nekje upehana počivata. Še mnogo drugih ovir je povzročilo ponehanje prvotnega gibanja, a polje, da se ne omenjajo.

Po svojem razumevanju, izvirajočem iz petindvajsetletne prakse v zavarovalnih poslih, mislim da je skrajni čas za ustanovitev take zavarovalnice tudi v naši Julijski Krajini. Vsi živinorejci iz Dolnje Istre, Notranjske, Tržaške in Goriške do tolminskih gor, bogati in revni, naj bi se oklenili te zadrage z zaupanjem, ker le v slogi je moč. To bi ne bila nikakoli novost! Take ustanovitve obstoje po vseh državah, kjerkoli se prebivalci pečejo z živinorejo. V Italiji imamo po večjih provincah take vzajemne zavarovalnice, ki štejejo na tisoče in tisoče članov. Zavarovanci so pa grofje in siromaki. Ako bi te zavarovalnice ne bile koristne, bi jih drugi narodi gotovo ne ustanavljali.

Poglejmo si reveža v zakotni vasi, kateremu je poginila krava — edina zaslomba. Družina joka, kot bi žalovala ob grobu matere. Ni se čuditi, ker hudo mora zadeti hišo, ko izgine opora, — družino, ko izgubi ono, kar jo je redilo. Kako naj tak revež-gospodar potem preredi sebe in svoje? Kam naj se obrne? Sredstev nima, da bi si kupil drugo žival in noben zavod mu ne posodi svote, ki je potrebna za nakup tudi zato, ker ne dobi izlepa človeka, da bi jamčil za posojilo. Brani se pa zastaviti bajto in njivo, ker če ga doleti ponovna nesreča, je z družino na cesti, brez krova in ognjišča. Po pravici: bati se je dolga in greha!

Na tak način propada gospodarstvo, se rušijo domovi in umirajo revščine naši poštenji ljudje.

Ne prepuščajmo tedaj toliko ubožcev neusmiljeni usodi!

Na delo, da si medsebojno pomagamo!

Ne samo, kar velevala mu stan; kar more, to mož je storiti dolžan!

Obračam se zato, na vse one, kateri se strinjajo z mojim mnenjem v tem pogledu s prošnjo, da mi izvolijo, to pismeno potrditi. V skupnem delovanju bi nedvomno dosegli izpolnitev skupne želje!

Z ozirom nato, da bi bila ta ustanovitev velikega gospodarskega pomena, prosim vse cc. gg. urednike, da blagovolijo to misel objaviti. Med čitatelji, naj vzbudi čim več oseb za potrebno sodelovanje.

Na skupnem sestanku vseh prilasencev bi se izvolil pripravljalni odbor, kateremu bi bila prepuščena sestava pravil itd. itd.

Pričakujem tedaj obilo sodelnikov in pripravljenost sem vsak čas na razpolago.

V živem upanju, da ta klic ne zamare neslišen, marveč da najde pravi odziv mnogoterih se beležim
Drago Starec — Trieste Barcola.

Drobiž

V Italiji so izračunali, da pride na 1000 moških 1028 žensk.

Zemski ostanke kraljice Margherite so bili prenešeni v novo grobnico v Pantheonu. Nagrobni kamen je iz nabrežinskih kamnolomov.

V Italiji so kadilci v poslovnem letu 1925-26 pokadili 285.014 kvintalov tobaka.

Nov most preko Rečine, ki deli Reko od Sušaka, oziroma Italijo od Jugoslavije, je bil izročen prometu. Most so morali po rimskih konvencijah sedizati Italijani.

Po gorah Kalabrije je zapadlo mnogo snega.

Ruski parnik «Karel Marx» ima 19 mornarjev ženskega spola.

Poljski socijalisti zahtevajo, da izstopijo iz sedanje vlade monarhistični in reakcionarni ministri.

V dunajskem parlamentu je prišlo do protitalijanskih demonstracij.

Bolgarski zunanji minister Burrov je predložil sobranju zakonski načrt, ki predvideva uvedbo gregorijanskega koledarja.

Na španskem sta obtičala v snegu dva vlaka. Kljub velikim naporom ni mogel niti pomožni vlak priti do zasneženih vagonov. Zato je vlada poslala več aeroplanov, ki so vlakoma prinesli živeža.

Na španskem je bila odkrita zarota proti kralju Alfonzu in diktatorju Primo de Rivera.

V Atenah so odkrili zaroto, katere udeleženci so hoteli vzpostaviti monarhijo.

Predsednik grške republike je podpisal ukaz, s katerim je bivši diktator Pangalos degradiran. Njegovo ime bodo brisali iz vojaške liste.

V Bazlu v Švici razsaja influenza. Šole so zaprli. Bolnih je 2508 ljudi. Čeprav je veliko ljudi bolnih, smrti ni zahtevala mnogo žrtev.

Radi smrti japonskega cesarja je izvršil japonski baron Musaraku - Ikado «harakiri». To je japonski način samomora, pri katerem si samomorilec prepara trebuh.

DAROVI

Za tiskovni sklad «Novic» so darovali sledeči gg.: N. N. — Trst L 10.—; Just Fabčić — Trst L 5.—; Mihael Flajban — Trst L 5.—; Ivan Počkaj — Trst L 10.—; N. N. — Trst L 30.—; skupaj L 60.—. Upravništvo «Novic» se zahvaljuje ter poziva vse čitatelje «Novice», da slede vzgledu navedenih gospodov.

Bralno pevsko društvo «Vodnik» iz Doline daruje od svoje prireditve na Silvestrov večer L 25.— za «Šolsko društvo».

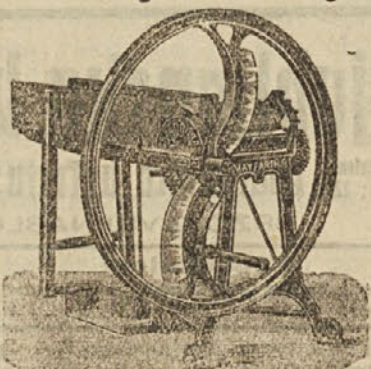
Srčna hvala!

LISTNICA UREDNIŠTVA.

F. L. Zagorje. Za Vaše poslano smo Vam prav hvaležni. Doslej nismo mogli priobčiti, storili bomo to v prihodnji številki. Hvaležni Vam bomo, če se nas boste še kdaj spomnili.

Odgovorni urednik: JANKO RUNTIC.

Kmetijski stroji

Slamorenice znamke «Mayfart» z verigami raznih velikosti.

TRŽAŠKA KMETIJSKA DRUŽBA
V TRSTU

Ulica Torreblanca 19, in Raffineria 7.
Telefon 44-39.

Čevljarnica Forcessin

Odlikovana na mednarodni razstavi v Genovi z „Diploma di gran premio“
TRST - Via Giuseppe Caprin šte. 3 pri Sv. Jakubu - TRST

Kdor išče obuvale
cenó a vendar lepo,
in bo pomislil malo,
ne kupil kar na slepo!

In žel bo k „FORCESSINU“,
ki v Trstu vsem od kraja
— ubožcu ali bogatinu —
najboljše čevlje daje ...

Čevlji za delo
L 48.—

Čevlji za delo
L 48.—

JAKOB BEVC - TRST

urarna in zlatarna

Trst - Campo S. Giacomo št. 5

Podružnica: S. M. Magdalena zg. št. 1

ZLATO kupuje v vsaki množini po najvišjih cenah
KRONE plačuje višje kot vsi drugi
RAZNA DARILA ZA BIRMANCE.

Zobozdravnik

D^r. D. Sardoč

špecialist za ustne
in zobne bolezni

perfekcioniran na dunajski kliniki

ordinira
v TRSTU

Via Imbriani 16/III. (prej Vio S. Giovanni)
od 9—12 in od 3—7 ure

ZDRAVNIK

D^r. Fran Ambrožič

se je stalno naselil

v Št. Petru na Krasu

in ordinira

v Kanalci hiši od 9-12 in od 13-15

Ugotovivši, da je povpraševanje po zdravlilu

GLYKOL

izredno močno,

je lekarna uvedla novo vrsto steklenic, ki vsebujejo večjo količino od prejšnjih tako zadostuje za kompletno zdravljenje le 6 steklenic.

CENA STEKLENIC L 8-50.

Farm. CASTELLANOVICH, via Giuliani No. 42 (pri svetem Jakobu.)

Lastnik F. BOLAFFIO

„MUNDLOS“ šivalni stroji

„Göricke“

dvekolesa, motorini „FIAM“ in belgijske puške se vdohe le pri

Josipu Kerševaniju

GORICA — Piazza Cavour 9 — GORICA

Pogrebno podjetje „Nuova Impresa“

Odlikovano z diploma, zaslužnim križcem in zlato medaljo

Corso V. E. III 47 - TRST - Telefon št. 14-02

Prireja vsakovrstne razredne pogrebe, kakor tudi pogrebne prevoze na deželo z železnico, konji in z lastnim posebnim avtomozom. Velika zaloga krst iz vseh vrst lesa in kovin, vencev, sveč in vseh drugih mrtvaških potrebščin. Prodaja na drobno in debelo. — Nočna inšpekcija v zalogi (lastni prostori).

ulica Tesa šte. 31. - Telefon 14-02x2

Lastnik in upravitelj H. STIBIEL.